

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 30 Ιανουαρίου 1950 (Π.Ο.Η.) "Ετος β'". Αριθ. 79—Τιμή Φύλλου Δραχ. 500	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ "Ο "Επίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Χριστοφόρος ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : "Εξάμηνος δραχ. 7.000—"Ετησία δραχ. 12.000 "Εξωτερικοῦ: "Εξάμ. δολ. 2.50—"Ετησία δολ. 5
Γραφεῖα : "Οδὸς Χαλκοκονδύλη 7—"Αθήναι Τηλέφ. 33.839	

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Πληροφορηθέντες εξοδίκως ὅτι, ἡ Σύνοδος τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι, εἰσηγήσει τοῦ ἐπιθυμοῦντος τὴν ἀνόρθωσιν τῆς Ἐκκλησίας Μακαριωτάτου Προέδρου Αὐτῆς κ. Σπυρίδωνος, θὰ ἐπιληφθῇ τῆς λύσεως τοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ ζητήματος, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς ἀνορθώσεως τῆς Ἐκκλησίας, προβαίνομεν εἰς τὴν ἀκόλουθον δῆλωσιν.

Πολλάκις ἡ Σύνοδος τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνεζήτησε τὸ ζήτημα τοῦ ἑορτολογίου, ἀλλ' εἰς οὐδεμίαν κατέληξε Κανονικὴν διευθέτησιν αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο διότι τὰ Μέλη τῆς Συνόδου ταύτης δὲν θέλουν νὰ ἐξέτασούν τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς του πλευρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ὁλεθρίων συνεπειῶν, ἃς συνεπάγεται ἡ ἐκκρεμότης αὐτοῦ.

"Εφ' ὅσον ἡ Σύνοδος αὕτη ἐξετάζει τὸ ζήτημα ἀπὸ χρονικῆς καὶ ἀστρονομικῆς μόνον ἀπόψεως καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῇ το- το, ὡς ζήτημα προσωπικὸν καὶ οὐχὶ Ἐκκλησιαστικὸν σχετιζόμενον μὲ τοὺς Θεοὺς καὶ Ἱεροὺς Κανόνας καὶ μὲ τοὺς προαιωνίους θεσμοὺς τῆς Ὁρθοδοξίας, οὐδέποτε θὰ εὕρῃ τὴν δικαίαν καὶ κανονικὴν λύσιν αὐτοῦ.

Οἱ Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς τῆς ὡς ἄνω Ἐκκλησίας, οἵτινες δὲν θέλουν νὰ μελετήσουν σοβαρῶς τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ νὰ ἐμβαθύνουν εἰς τὴν ὑψηλὴν ἔννοιαν καὶ σημασίαν, ἣν ἔχει ἀπὸ Ὁρθοδόξου ἀπόψεως, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐξέλαβον τοῦτο ὡς προσωπικόν, δι' ὃ καὶ ἔσπευσαν νὰ καταπαύσουν ἡμᾶς τοὺς Παλαιοημερολογίτας Ἀρχιερεῖς καὶ πολυειδῶς νὰ καταδιώξουν μὲ μέσσα ἀναχρονιστικὰ τοῦ Μεσαίωνος καὶ μὲ τὴν ἀντιχριστιανικὴν βίαν, μάτην ἐλπίσαντες

οὕτω εἰς τὴν προσχώρησιν ἡμῶν εἰς τὴν ἑορτολογικὴν καινοτομίαν καὶ τὴν συνεπείᾳ τοῦτου ἀπόσβεσιν τοῦ σοβοῦντος τοῦτου ζητήματος.

Καὶ μετὰ τὴν ἔμπρακτον διάψευσιν τῆς ἐλπίδος ταύτης ἐξακολουθοῦν ἀκόμη νὰ πιστεύουν καὶ νὰ διαδίδουν, ὅτι ἂν ἀποκαταστήσουν ἡμᾶς τοὺς Ἀρχιερεῖς τῶν Παλαιοημερολογιτῶν εἰς Μητροπόλεις, τὸ ἐπίμαχον τοῦτο ζήτημα λύεται ἅφ' ἑαυτοῦ.

Κατόπιν τούτων διαβεβαιούμεν αὐτοὺς καὶ πάντα ἀμφιβάλλοντα εἰς τὴν σταθερότητα τῶν πεποιθήσεων ἡμῶν καὶ τὴν εὐσυνειδήσιαν, ὅτι ἅφ' ἑνὸς μὲν τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ ἑορτολογικόν εἶναι ζήτημα πίστεως καὶ δὲν ἀνήκει μόνον εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Λαόν, ὅστις γνωρίζει νὰ πιστεύῃ καὶ νὰ φυλάττῃ ἀπαρασάλευτα, ὅσα οἱ Πατέρες ὡς Παρακαταθήκην Ἱερὰν παρέδωκαν εἰς ἡμᾶς, ἅφ' ἑτέρου δὲ πάντες ἡμεῖς Ἀρχιερεῖς Ἱερεῖς καὶ Λαός, ἔχοντες ἀκράδαντον τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ ἄγων εἰς δὴν ἀπεδύθημεν δὲν εἶναι διὰ τὴν διαφορὰν δεκατριῶν ἡμερῶν, ἀλλ' ἄγων ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῶν Ἀρχῶν καὶ Ἱερῶν παραδόσεων Αὐτῆς, ἐπ' οὐδενὶ ἀνταλλάγματι θὰ προδώσωμεν τὴν Ὁρθόδοξον συνειδήσιν ἡμῶν, ἣτις εἶναι καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ζωῆς ἡμῶν τὸ πολυτιμότερον ἀγαθόν.

Εἴμεθα διατεθειμένοι ὅθεν ν' ἀντιμετωπίσωμεν καὶ τὸν σκληρότερον ἀκόμη διωγμὸν χάριν τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ νὰ μὴ ὑποχωρήσωμεν, οὐδέποτε εἰμὴ μόνον, ὅταν ἀποδοθῇ τὸ δίκαιον εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀκολουθήσῃ τὴν εὐθείαν ἐξ ἧς παρεξέκλινεν.

Δι' ὃ ἀντὶ πάσης ἐνεργείας τῆς Κρατούσης

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.

Π ρ ὀ ς

Τὸν εὐλαβῇ Κλῆρον τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.
καὶ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ Ὁρθοδόξους Χριστιανούς.

Ἀριθ. Ἐγκ. 3

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Χάρις ὑμῖν καὶ Εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ παρ' Ἡμῶν
δ' εὐχὴ καὶ εὐλογία.

Χαιρετίζομεν ὑμᾶς τὰ ἐν Χριστῷ Πνευματικὰ
τέκνα ἡμῶν, τὰ ἐν τῇ Ξένῃ καὶ μακρᾷ Ἡμῶν
εὐρισκόμενα μὲ τὸν Θεῖον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ χαριτισμὸν—Εἰρήνῃ Ὑμῖν—καὶ γη-
θοσύνης ἐπαναλαμβάνομεν τὸν Ἀγγελικὸν χαιρετι-
σμὸν—Ἰδοὺ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥ-
τις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ.

Τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13)26 Δεκεμβρίου 1949
ἔγγραφον τοῦ Ἀγιωτάτου ποιμένος καὶ Ἱεράρχου
ὑμῶν Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Μπουῦκλιν κ. Ἀρσε-
νίου λαβόντες, δι' οὗ ἀνεκοινώθη Ἡμῖν ὁ εὐσεβὴς
πόθος ὑμῶν διὰ τὴν ἑνωσὶν τῆς ὑφ' ἡν ὑπάγεσθε
Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀμερικῆς μετὰ τῆς Ἡμε-
τέρας ἐν Ἑλλάδι, εὐχαρίστως καὶ ὁμοφώνως ἀπεδε-
ξάμεθα ὅπως, ἐκκληρώσωμεν τοῦτον, καὶ ἐν Συνό-
δῳ ἐκηρύξαμεν Μίαν τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἀμερικῆς
μετὰ τῆς Ἡμετέρας ἐν Ἑλλάδι, τὸν δὲ ποιμενάρ-
χην καὶ Ἀρχιερέαν ὑμῶν συνηριθμήσαμεν μετὰ
τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καὶ ἀνεγνω-
ρίσαμεν τοῦτον ἡμέτερον Ἀδελφὸν ἐν Χριστῷ καὶ

Ἐκκλησίας, σχέσιν ἐχοῦσης μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο,
ὃς εὐδοκήσῃ ἡ νῦν Δ. Σύνοδος Αὐτῆς, νὰ ὀρίσῃ
μίαν ἐπιτροπὴν ἐκ Θεολόγων Κληρικῶν καὶ ἐγ-
κρατῶν τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, εἰς ἣν λίαν
προθύμως θὰ ἡδυνάμεθα νὰ ἀποστείλωμεν καὶ
ἡμέτερον ἀντιπρόσωπον, ἵνα αὕτη ἐξασκρίβωσῃ
τὴν σοβαρότητα καὶ μεγάλην σημασίαν, ἣν
ἐνέχει τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπὸ Ὁρθοδόξου ἀπό-
ψεως, ὅποτε εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ τοποθετηθῇ
τοῦτο ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν Ἐκκλησιαστι-
κῶν Παραδόσεων καὶ Σεπτῶν τῆς Ὁρθοδόξιας
Θεσμῶν, τουθ' ὅπερ θὰ φέρῃ τὴν ὑπὸ πάντων
ποθομένην εἰρήνῃν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν
ἑνωσὶν τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἐν τῷ ἑορ-
τασμῷ τῶν Χριστιανικῶν ἑορτῶν καὶ τελετῶν,
ἧτις ἐγγυᾶται καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς δια-
σαλευθείσης Ἐθνικῆς ἐνότητος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14)27 Ἰανουαρίου 1950

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Πρ. Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Κυκλάδων ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† Ὁ Χριστιανουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

† Ὁ Διουλείας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14)27 Ἰανουαρίου 1950

Συλλειτουργόν, Ὑμᾶς δὲ Κληρικούς καὶ Λαϊκοὺς
τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Κατόπιν τοῦ εὐτυχοῦς τούτου γεγονότος ἐπιβάλλ-
εται πᾶσιν ἡμῖν, ὅπως ἐνωθῶμεν ψυχικῶς καὶ ἐν
μῇ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ ἀγωνισθῶμεν διὰ τὸ Μεγα-
λεῖον καὶ τὸν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πί-
στεως, ἣτις ἀποτελεῖ τὴν Ἱερὰν παρακαταθήκην,
ἣν παρελάβομεν παρὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐκαστος ἐξ ἡμῶν, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ἔ-
χομεν Ἱερὸν καθήκον, ὅπως ἐργασθῶμεν ἐν τῷ μέ-
τρῳ τῶν δυνάμεων ἡμῶν ὑπὲρ τῆς εὐδοξείας τοῦ
Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, ὃν τῇ ἀληθείᾳ, σκέπει καὶ
προστατεύει ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ διὰ τὴν σωτη-
ρίαν ἡμῶν προσενεγκὼν ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ,
γενόμενος ὑπὸ ἡμῶν μέχρι θανάτου καὶ διὰ τοῦ Τι-
μίου Αὐτοῦ αἵματος κτησάμενος ἡμᾶς τοὺς Ὁρθο-
δόξους Ἕλληνας Λαὸν περιούσιον, Βασιλεῖον Ἱερά-
τευμα, Ἔθνος Ἅγιον.

Εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, τέκνα ἐν Κυρίῳ Ἀγα-
πητά, ἐδόθη ἡ μεγάλη τιμὴ νὰ ἀγωνισθῶμεν, ἵνα
περισώσωμεν ἐκ τοῦ παγκοσμίου ἀνεμοστροβύλου,
πᾶν ὅ,τι ἀνήκει εἰς τὴν φυλὴν μας. Καὶ εἰς τὴν φυ-
λὴν μας, ἀνήκει ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ὁ Χριστιανι-
κὸς Πολιτισμὸς εἰς αὐτὴν ἀνήκει ἡ Ὁρθοδόξια τὴν
ὁποίαν ἀπὸ μακρῶν αἰώνων ἐπιδιώκει τὸ μῖσος
τῶν κακοδόξων Ἐκκλησιῶν, νὰ ἐξαφανίσῃ.

Ἐχόντες ὅθεν τοιαύτην καὶ τόσο μεγάλην ἀπο-
στολὴν ἐν τῷ Κόσμῳ, περισσότερον ἀπὸ ἄλλωτε, ὅς
προσέξωμεν σήμερον εἰς τὴν Ἀρχαγγελικὴν φωνὴν
τὴν λέγουσαν «Στῶμεν καλῶς».

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, τὸ γεγονός τοῦτο τὸ
εὐχάριστον τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν μας, ὅς
ἀναπτέρωσῃ τὸ ὀρθόδοξον φρόνημά μας καὶ ὅς βα-
δίσωμεν πάντοτε ἔμπρός, ἔχοντες ἐπ' τῆς μῆς χειρὸς
τὴν σημαίαν τῆς Ὁρθοδόξιας καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλης
τὴν σημαίαν τῆς τρισενδόξου φυλῆς μας καὶ ὑπερή-
φανοι, διὰ τὰ ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡμῶν παθήματα, ὅς
πιστεύωμεν, ὅτι ἡ νίκη καὶ ὁ θρίαμβος τῆς Ὁρθο-
δόξιας δὲν ἀπέχει πολὺ ἀπ' ἡμῶν.

Ἄς ἔχει δόξαν ὁ Μεγάλος Θεός, ὁ ἀγαπήσας ἡ-
μᾶς τῷ ἐλέει Του καὶ εὐδοκήσας ἐκλέξαι ἡμᾶς διὰ
τὸν Τίμιον ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξιας Ἀγῶνα, Οὕτινος
ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Διάπυροι πρὸς Κύριον Εὐχεται Ὑμῶν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ Πρ. Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Κυκλάδων ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† Ὁ Χριστιανουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

† Ὁ Διουλείας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ. Ο. Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Π Ρ Ο Σ

ΤΟΝ ΕΥΛΑΒΗ ΚΛΗΡΟΝ ΤΗΣ ΗΜΕΤΕΡΑΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΓΝΗΣΙΟΥΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ

Ἀριθ. ἐγκ. 2.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14)27 Ἰανουαρίου 1950

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Χόρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ παρ' ἡμῶν δ' εὐχὴ καὶ εὐλογία.

Δόξαν ἀναπέμποντες τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ ἡμῶν εὐχαριστοῦμεν Αὐτὸν διὰ τὸ ἄπειρον Αὐτοῦ ἔλεος καὶ τὰς πλουσίας Αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς δωρεάς.

Προλαβόντως, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ἐωρτάσαμεν εὐφραινόμενοι ἐν Κυρίῳ, ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ γεγονότι τῆς ἐνώσεως τῶν δύο διίσταμένων, ὡς μὴ ὤφειλε, παρατάξεων τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ τῆς μεθ' ἡμῶν συνεργασίας τοῦ ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφοῦ καὶ Συλλειτουργοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Κυκλάδων κ. Γερμανοῦ, γεγονὸς ὅπερ ἀπετέλει πολυετῇ ἡμῶν πόθον καὶ εὐχὴν. Νῦν τὴν χαρὰν ἡμῶν ταύτην προέλαβε ἑτέρα χαρὰ ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ γεγονότι τῆς μεθ' ἡμῶν ἐνώσεως τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἀμερικῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν τῆς ποιμενομένης ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μπρούκλιν κ. Ἀρσενίου ἀνεγνωρισμένου, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν διὰ Κρατικῆς Πράξεως, ὡς Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας ταύτης.

Τῆς Ἐνώσεως ταύτης προηγήθη ἔγγραφον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μπρούκλιν πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἱερὰν Σύνοδον, διὰ τοῦ ὁποίου οὗτος ἐγνώρισεν εἰς ἡμᾶς τὴν ἐπιθυμίαν Αὐτοῦ, τοῦ Κλήρου του καὶ τοῦ Ποιμνίου του, διὰ τὴν ἔνωσιν, καὶ παρεκάλεσεν ἡμᾶς, ὅπως ἀποδεχθῶμεν τὴν τοιαύτην ἔνωσιν καὶ συνεργασίαν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν τῶν Γ. Ο. Χ.

Κατόπιν τοῦ Γράμματος τούτου ἀνεγνωρίσαμεν Τοῦτον μὲν, τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μπρούκλιν κ. Ἀρσένιον μέλος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου τὴν δὲ ὑπ' Αὐτὸν Ἐκκλησίαν ἠνωμένην μετὰ τῆς ἡμετέρας.

Ἐς δοξάσωμεν ὅθεν τὸν Πανάγαθον Θεὸν καὶ ἅς φροντίσωμεν νὰ φανῶμεν ἀντάξιοι τῶν μεγάλων Αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς δωρεῶν καὶ πρὸς δόξαν Του, ἅς αὐξήσωμεν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ἡμῶν πρὸς τὴν Μητέρα ἡμῶν Ὁρθοδοξίαν. Ἡ φλόγα τῆς ἅς ἀνάψῃ μέσα εἰς τὰ στήθη ἡμῶν καὶ ἅς ἐπανεύρῃ τὴν δύναμιν καὶ τὴν λάμψιν τοῦ 1935, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τότε κηρυχθέντων ὑφ' ἡμῶν ἀνασυνταχθῶμεν καὶ ἠνωμένοι, ἅς βαδίσωμεν πρὸς τὴν Νίκην, ἣτις δὲν ἀπέχει πολὺ ἀφ' ἡμῶν, Θεοῦ εὐδοκοῦντος.

Ἠνωμένοι πάντες Κληρὸς καὶ Λαὸς, ἅς ἀνασυνταχθῶμεν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ὁρθοδοξίας παραμερίζοντες ἐγωϊσμούς, συμφέροντα προσωπικὰ καὶ ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας καὶ πάντες ἅς θέσωμεν ὡς σκοπὸν μοναδικὸν τῆς ζωῆς μας τὸν θρίαμβον καὶ τὴν δόξαν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Εὐχόμεθα ἀπὸ βαθυτάτης καρδίας, ὅπως ἡ χάρις τοῦ Μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐνισχύσῃ πάντας ἡμᾶς καὶ φωτίσῃ εἰς τὸ Ἀγαθόν, ἵνα ἀξιωθῶμεν καὶ φανῶμεν πιστοὶ ἀγωνιστοὶ καὶ ὑπερασπισταὶ τῶν Πατρῶν ἔργῳ ἀγαθῷ καὶ λόγῳ Ὁμολογίας πρὸς δόξαν Αὐτοῦ καὶ μόνον, Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Εὐχέται πρὸς Κύριον

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

† Ὁ Πρ. Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Κυκλάδων

ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† Ὁ Χριστιανουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

† Ὁ Διαυλείας

ΠΟΛΥΚΑΡΙΠΟΣ

Ἀγιογραφικαὶ Μελέται

Ἀναδημοσίευσις ἐκ τοῦ Περιοδικοῦ
«Χριστιανικὴ Σπίθα» τοῦ ὑπ' ἀριθ.
φύλλ. 102, μηνὸς Ἰανουαρίου 1950

ΕΠΙ ΤΗ ΣΥΓΚΛΗΣΕΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

ΖΗΤΟΥΜΕΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ
ΚΑΙ ΖΩΣΑΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

«Ὁ Νόμος ἡσθένησεν, ἀργεῖ τὸ Εὐαγγέλιον, Γραφὴ δὲ πᾶσα ἐν σοὶ παρημέλειται, Προφῆται ἠτόνησαν, καὶ πᾶς Δικαίου λόγος, αἱ τραυματαὶ σου, ὦ ψυχὴ, ἐπληθύνθησαν, οὐκ ὄντος, ἱατροῦ τοῦ ὑγιουντός σε» (Μ. Κανών).

Ἡ κατάσταση τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, τῆς Μητρὸς πάντων τῶν Ἑλλήνων, εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως οἰκτρά. Τὰ δάκρυα ἐνὸς Ἱερεμίου δὲν φθάνουν πλέον διὰ νὰ θρηνησώμεν τὴν μεγάλην συμφορὰν. Θρηνοῦμεν Ἐκκλησίας ἐρήμωσιν καὶ καταστροφῇ. Μονοὶ ἐκ δρυμοῦ εἰσελάσαντες λυμαίνονται τὴν ἄμπελον τοῦ Κυρίου. Πᾶς πιστὸς Ὁρθόδοξος ἀναστενάζει, λυγμοὶ τῷ ἐρχονται, καρδία καὶ χεὶρ ψιθυρίζουν ἀκαταπαύστως: «Κύριε! Ἀνάστησον δι' ὧν Σὺ γνωρίζεις μέσων τὴν σκηνὴν τὴν πεπωκυῖαν».

Τὰ αἷτια τῆς καταπτώσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας ἡμῶν εἶναι πολλά, κυρίως ὁμως δέον νὰ τὰ ἀναζητήσωμεν εἰς τὴν σκοτεινὴν ἐκείνην περίοδον τοῦ Ἔθνους μας κατὰ τὴν ὁποίαν Βαυαροὶ, σύμβουλοι τοῦ Ὁθωνος ξένοι πρὸς τὴν ἑλληνικὴν Πατρίδα καὶ θανάσιμοι ἐχθροὶ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκυρίαρχουν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐξέδωκαν τὸν Νόμον τοῦ 1852 δ.ἀ τοῦ ὁποίου ἡ Ἐκκλησία ἡ πρωτοπόρος τῷ ἀγῶνος τοῦ 1821 ἐσύρθη βιαίως, ἐγονυπέτησε, προσεκύνησε τὴν Πολιτείαν καὶ ἀπώλεσε τὴν πνευματικὴν αὐτῆς αὐτοτέλειαν καὶ ἀνεξαρτησίαν ὑπαχθεῖσα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Τὸ πνεῦμα τοῦ Νόμου ἐκείνου ἐπὶ μίαν ἐκατονταετίαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον κυβερνᾷ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Θρησκευτικὴ ἐλευθερία δὲν ὑπάρχει. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι δούλη, μὴ δυναμένη νὰ πράξῃ τι γενναῖον καὶ ὑψηλόν, διότι ἀπαιτεῖται ἡ ὑπογραφή τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ διὰ τὸν διορισμὸν κλητῆρος ἀκόμη τῆς Μητροπόλεως. Συνεδριάσεις Ἱερᾶς Συνόδου δὲν γίνεται ἄνευ παρουσίας Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, κατασκόπου τῶν κινήσεων τῆς Ἐκκλησίας, ἐτοίμου νὰ προβάλλῃ τὸ βέτο τῆς ἐκείνοτε Κυβερνήσεως. Ὑπουργοὶ ἄθεοι, μασόνοι, ὕλισται ἀνῆλθον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ ἐξέδωκαν σωρεῖαν νόμων καὶ διαταγμάτων διὰ τῶν ὁποίων ἐφονεύθη τὸ πνεῦμα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐκλήθη νὰ γίνῃ ὁ τελευταῖος τροχὸς τῆς κρατικῆς ἐξουσίας ὑπηρετοῦσα πολιτικούς σκοποὺς καὶ ἰδιοτελεῖς βλέψεις. Ἡ περιουσία αὐτῆς ἐξηνεμίσθη ὅχι ὁ πτωχὸς λαὸς ἀλλὰ κομματάρχαι ὡς ἀδηφάγα ὄρνεα κατέφαγον τὰς σάρκας αὐτῆς καὶ τὰ σπλάχνα αὐτῆς ἐρρίφθησαν βορρᾷ τῶν θηρίων τοῦ δρυμοῦ. Καὶ ὡς μόνον ἀντιστάθμισμα τῆς ἐπαισχύντου δου-

λείας ἦτο τὸ ὅτι ἡ Πολιτεία προσέφερε εἰς τοὺς ἐπισκόπους τὸ ξίφος διὰ ν' ἴστανται οὗτοι ὄρθιοι εἰς τοὺς θρόνους των, δεσπόζοντες τοῦ ποιμνίου διὰ τοῦ φόβου καθ' ἣν στιγμὴν ὁ εὐσεβὴς λαὸς διεμαρτύρετο διὰ τεράστια σκάνδαλα τὰ ὁποία ἐξεργηγνύοντο εἰς τὰς αὐλὰς τῶν ἀρχιερέων.

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ

Ἡ ἹΕΡΑ Σύνοδος ἀπευθύνει ὑπέροχον ποιμαντορικὴν ἐγκυκλίον πρὸς τοὺς Ἱερεῖς τοῦ ἀγῶνος μας. Ἐκ τῆς Ἐγκυκλίου αὐτῆς ἀναδημοσιεύομεν τὴν 8ην παράγραφον ὡς ἐνδιαφέρονσαν ὅλα τὰ παρατήματα.

«8) Ἀπαγορεύομεν τὴν ἐν Ἐκκλησίαις καὶ ἀπ' Ἀμβωνος διακήρυξιν κομματικῶν προγραμματικῶν δηλώσεων, τὴν διανομὴν ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ κομματικῶν ἢ προεκλογικῶν φυλλαδίων καὶ τὴν ἀνάγνυσιν φωτογραφιῶν ὑποψηφίων Βουλευτῶν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν Ἱερῶν Ναῶν.»

Δ Η Λ Ω Σ Ι Σ

Ποιμαντορικὴ φροντίδι προαγόμεθα νὰ συστήσωμεν πρὸς ἅπαντα τὰ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα Παραρτήματα, ὡς ἐπίσης καὶ πρὸς ἅπαν τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γ. Ο. Χ. τὰ ἐξῆς:

Ὁ πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Αὐγουστίνος Καντιώτης, ὑπηρετεῖ ὡς γνωστὸν ὡς Ἱεροκήρυξ τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ. Τοιαύτην ἀποστολὴν ἐκπληρῶν ἔχει ἐντολὴν παρὰ τῆς Πατρίδος, ὅπως παντοῦ καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ὁμιλῇ ὑπὲρ τῆς ἀξίας τῶν πατρῶων παραδόσεων καὶ τῶν Ἐθνικῶν Ἰδανῶν. Τοῦτου δοθέντος συνιστῶμεν ὅπως ἐπιτρέπητε εἰς τὸν ἐν λόγῳ Ἀρχιμανδρίτην νὰ ὁμιλῇ εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικά ἡμῶν καὶ νὰ παρέχῃτε πᾶσαν διευκόλυνσιν εἰς τὰς κινήσεις του, ἐφ' ὅσον ἄλλωστε πᾶσα διευκόλυνσις του ἔχει ὡς συνέπειαν αὐτὴν ταύτην τὴν ὁλοκληρῶσιν τοῦ Ἐθνοσωτηρίου ἔργου τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ, οὗτινος τὸν θρίαμβον πᾶς Ἕλλην ὀφείλει νὰ χειροκροτῇ καὶ νὰ ἐπιδιώκῃ, τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον ὁ ἐν λόγῳ Ἱεροκήρυξ διάκειται εὐμενέστατα ἀπέναντι τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Ἰδεολογίας.

Μετὰ Πατρικῶν Εὐχῶν καὶ Εὐλογιῶν
Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἐμβάσματα Συνδρομῶν

Ἐμβάσματα, μένον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Σεβασμ. Διαυλείας κ. Πολύκαρπον, Χαλκοκονδύλη 7.— Ἀθήνας
Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092/1938

Διευθυντῆς

Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ
Χαλκοκονδύλη 7

Διευθυντῆς Τυπογραφείου: Γεώργιος Σεραπίνης
Θεμιστοκλέους 33—Ἀθήναι

Κοινωνικά Ζητήματα

Ἡ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΑΓΩΓΗ

Γενικαὶ κατευθύνσεις τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδίων

Β'.

Λέγοντες χριστιανικὴν ἀγωγὴν, ἐννοοῦμεν τὴν ἠθικοθρησκευτικὴν ἀγωγὴν τὴν ἀπορρέουσαν ἐκ τοῦ Εὐαγγελικοῦ νόμου. Πᾶσα ἄλλη ἀγωγή, βασιζομένη ἐπὶ ἄλλων φιλοσοφικῶν συστημάτων, ὡς μὴ ἀποδίδουσα εἰς τὸν χαρακτήρα τὸ ἀμόλυντον χριστιανικὸν ἦθος, θὰ εἶναι ἑλλιπὴς, ἂν ὅχι καὶ ξένη πρὸς τὴν ἀληθινὴν τοῦ παιδιοῦ διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτήρος.

Ἐκ τῶν θείων διδαγμάτων πηγάζουσιν ἀφθονα καὶ ἡρωϊκὰ τὰ μέσα ὅχι μόνον διὰ τὴν καλὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδίων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν καὶ τῶν πλέον διεστραμμένων χαρακτήρων. Ἄλλως τε τίς περισσότερον γνωρίζει τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, ἔχουσαν ἀνάγκην ἀγωγῆς καὶ εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν Θεῖαν, εἰμὴ ὁ Δημιουργὸς αὐτῆς;

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἀγωγῆς ταύτης ἀπαιτεῖται, ὡς προεορήθη, πίστις τῶν γονέων πρὸς τὰς χριστιανικὰς ἀληθείας καὶ πρὸ παντὸς τὸ καλὸν παράδειγμα αὐτῶν. Εἶναι δεκτὸν ὅτι τὸ παιδί κληρονομεῖ ἐκ τῶν γονέων του σωματικὰ καὶ ψυχικὰ ἐλαττώματα. Εἶναι μεγάλη ἡ δύναμις τῆς κληρονομικότητος, καὶ διὰ τοῦτο πᾶς γονεὺς δὲν θὰ ἀπέχη τῆς ἀληθείας, ἐὰν διὰ κάθε ἀναβλάστησιν ἐλαττώματος τοῦ τέκνου του αἰτιᾶται τὸν ἑαυτὸν του. Πρέπει ἐπομένως ὁ γονεὺς νὰ ἔχη πάντοτε τὴν συναισθησιν ταύτην καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ περικόπη καὶ τὰ ἴδια του ἐλαττώματα, καὶ ἀνεχόμενος τὰ ἐκδηλούμενα τοιαῦτα ὑπὸ τέκνων του, μεθ' ὑπομονῆς νὰ ἐνεργῇ τὸ ἔργον τῆς ἀγωγῆς τούτων. Ἐπίσης πρέπει ν' ἀποφεύγωνται αἱ μεταξὺ τῶν συζύγων διενέξεις καὶ λυπηραὶ σκηναί, ἢ τοῦλάχιστον νὰ μὴ ἐκδηλοῦνται αὗται ἐνώπιον τῶν τέκνων, νὰ εἶναι δὲ ἀπολύτως σύμφωνοι οὗτοι ἐπὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν θεμάτων τῆς ἀγωγῆς καὶ οὐχὶ ὅ,τι προετοιμάζει ὁ εἰς ὁ ἕτερος γὰ ἀνατρέψη. Αἰδυσσεόμενοι ἐκτὸς τοῦ ὅτι λυποῦν τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ, ἀλλὰ καὶ δημιουργοῦν τὴν ἀπειθειαν, τὸν μοναδικὸν ἐχθρὸν τῆς ἀγωγῆς.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλλο περιβάλλον ἀσκεῖ ἐπὶ τοῦ παιδιοῦ μεγάλην ἐπίδρασιν. Ἄμεσον δὲ περιβάλλον διὰ τὸ παιδί εἶναι ἐκτὸς τῆς οἰκογενείας καὶ αἱ σχέσεις αὐτῆς μετ' ἄλλων ἀτόμων καὶ γενικῶς ὁ κύκλος τῶν γνωριμιῶν καὶ συναναστροφῶν αὐτῆς. Ἐὰν ἐκ τοῦ περιβάλλοντος τούτου παρέχεται καλὸν παράδειγμα καὶ δημιουργεῖται κίνδυνος διὰ τὴν ἀγωγὴν τοῦ παιδιοῦ, ἀσφαλὲς πρέπει νὰ διακοπῇ ἡ συναναστροφή αὕτη χωρὶς ἐντροπὴν, ἢ τοῦλάχιστον νὰ ἀποφεύγεται ἡ ἐπικοινωνία τοῦ παιδιοῦ μετὰ τὸ κακὸν αὐτὸ περιβάλλον.

Πρὸς ἐπίτευξιν ἐπίσης τοῦ σκοποῦ τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδίων, αἱ διδόμεναι ὑπὸ τῶν γονέων συμβουλαὶ καὶ γενικῶς διδασκαλίαι, νὰ δίδωνται μετὰ στοργ-

γῆς καὶ ἀγάπης, καὶ μετὰ συναισθήσεως ὅτι ἐπιτελεῖται ἐν τῶν σπουδαιότερων ἔργων. Κακοὶ καὶ ἀνάρμοστοι τυχόν τρόποι εἰς τὴν ἀπαλὴν διάνοιαν καὶ ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ, πρέπει ὅπωςδήποτε ν' ἀποφεύγωνται, ἔστω καὶ ἂν διὰ τοῦ τρόπου τούτου φαίνεται ὅτι τὸ παιδί ὑποτάσσεται. Ἡ ἀξία τοῦ ἔργου τούτου ἐγκνίται, εἰς τὸ νὰ ἐγκαρδίσσονται εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ αἱ καλαὶ ἀρχαὶ τῆς χριστιανικῆς ἀγωγῆς, ὅπως οἰκιοθελῶς καὶ εὐχαρίστως καὶ ὄχι κατόπιν βίας καὶ φόβου· θὰ παραστῇ ἴσως ἀνάγκη νὰ ἐπιβληθοῦν καὶ ποιναί: π. χ. στέρησις ἐξόδου, ἐπιθυμητὸ τιнос πράγματος, κἄπως ψυχρὰ συμπεριφορὰ κ.λ.π., καὶ κἄπως βαρύτεραι ποιναὶ διὰ τὰ ἄρρενα ἀναλόγως τῆς ἰδιοσυγκρασίας τοῦ παιδιοῦ. Οὐδέποτε ὁμως δαρμοὶ καὶ μάλιστα μετὰ θυμοῦ καὶ ταραχῆς νὰ ἐνεργοῦνται οὗτοι.

Κατὰ τοὺς εἰδικοὺς τὸ παιδί ἀρχίζει νὰ ἀναγνωρίζῃ τοὺς γονεῖς του ἀπὸ τοῦ 4ου μηνὸς περίπου τῆς ἡλικίας του. Κατὰ τὸν 7ον μῆνα ἀρχίζει ἡ προσπάθεια ἐνάρθρου λαλιᾶς, καὶ ἐνίστε πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἔτους προφέρει μονοσυλλάβους λέξεις. Ἀλλὰ καὶ ὅτε δὲν ἐννοεῖ τὸ παιδίον, αἰσθάνεται ὁμως τὴν φωνὴν τῆς μητρός. Ἀπὸ τοῦ 20οῦ δὲ μηνὸς ἀρχίζει ἡ ὁμιλία καὶ ἡ συναρμολόγησις φράσεων ὑπ' αὐτοῦ. Πρέπει δὲ νὰ καταστῇ γνωστὸν ὅτι ἡ διανοητικὴ αὐτῆ τοῦ παιδιοῦ δὲν εἶναι ἀπόλυτος, ἐξαρτωμένη ἀπὸ διάφορα αἷτια. Εἶναι ὁμως γενικῶς παραδεδεγμένον ὅτι καὶ ὅτε τὸ παιδί δὲν ἀντιλαμβάνεται καλῶς, σχηματίζονται εἰκόνες εἰς τὴν εὐπλαστον διάνοιάν του διὰ τῶν αἰσθήσεων, καὶ ἴδια διὰ τῆς ὁράσεως καὶ ἀκοῆς, ὥστε ν' ἀπαιτεῖται προσοχὴ διὰ κάθε ἀσχημίαν ἢ ὅπωςδήποτε κακὸν παράδειγμα ἐν τῇ οἰκογενείᾳ. Ἰδίως ἡ μητέρα, ἀφ' ὅτου ἤρχισε τὸ παιδί νὰ ἐννοῇ τὸ περιβάλλον, νὰ εἶναι προσεκτικὴ εἰς τὰς ἐκφράσεις της ὡς καὶ εἰς κάθε τρόπον συμπεριφορᾶς της.

Ἀπὸ τῆς προεορηθείσης λοιπὸν ἡλικίας τῶν 20 μηνῶν, τὸ παιδί δέχεται ἱστορίας, τὰς ὁποίας ἡ μητέρα πάντοτε μετ' εὐθυμον τρόπον πρέπει νὰ διηγῇται, διότι αὗται συντελοῦν εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ παιδιοῦ. Μεταξὺ τῶν διηγήσεων τούτων πρέπει νὰ εἶναι καὶ τοιαῦται θρησκευτικῶς περιεχομένου. Προϊούσης δὲ τῆς ἡλικίας καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀντίληψις τοῦ παιδιοῦ κατέστη διὰ τοῦ χρόνου δεκτικωτέρα, μεταξὺ τῶν ἄλλων διδασκαλιῶν, περὶ ὧν ἐν λεπτομερείᾳ θέλομεν διαλάβει εἰς τὸ Γ'. μέρος τοῦ παρόντος, ὡς πρῶτον μέλημα δέον νὰ θεωρηθῇ ἡ διδασκαλία εἰς τὰ τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ προνοίας τοῦ Θεοῦ, καὶ γενικῶς νὰ ἐμποτίζεται τὸ παιδί μετὰ τὰ νήματα τῆς θρησκείας, ἣν πρέπει νὰ πιστεύῃ ὡς ἀναπόσπαστον ἀνάγκην καὶ στενωτάτην σχέσιν ἔχουσαν μετὰ τὴν ὑπαρξιν τοῦ ἀνθρώπου. Εἰς τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ σιωπηθῇ καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς προσευχῆς, τὴν ὁποίαν πρέπει καὶ νὰ ἐνεργῇ τὸ παιδί καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Βεβαίως τόσον τὸ κεφάλαιον τοῦτο ὅσον καὶ ὅλα

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Καλῶς εἰδισται ἡ πρώτη Κυριακὴ τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, νὰ ἀφιερῶται εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν προσώπων καὶ τῶν Συνόδων ἐκείνων, αἵτινες εἰργάσθησαν διὰ τὴν διατύπωσιν, περιφρούρησιν καὶ εἰς αἰῶνας διασφάλισιν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως. Ἐπομένως ἡ Κυριακὴ αὕτῃ μοιραίως ὑπομνήσκει εἰς ὅλους τοὺς ὀρθοδόξους ἀπ' ἐνὸς μὲν τὴν ἐξαρετικὴν τιμὴν νὰ γεννηθῶσιν ὀρθόδοξοι, ἀπ' ἑτέρου ὅμως καὶ τὴν ὑψηλὴν ὑποχρέωσιν νὰ διαφυλάξωσιν ἀδιαλώβητον τῆς Ὁρθοδοξίας τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην.

Ἡ ὀρθοδοξία δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνας τρόπος ἐρημνείας τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος, ἀλλὰ αὕτῃ αὕτῃ ἡ διὰ μέσου τῶν αἰῶνων ἐπιβλητικὴ καὶ μεγαλοπρεπὴς πορεία τῆς ἀπερίττου καὶ θεσπεσίας διδασκαλίας τοῦ Θεανθρώπου διδασκάλου τῆς Γαλιλαίας καὶ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Πᾶν ὅ,τι τὸ ἀψευδέστατον Ἐκείνου στόμα ἐλάλησε. Πᾶν ὅ,τι διεμήνυσαν «οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ Λόγου» (Λουκ. Α. 1.) πᾶν ὅ,τι ἐξέθεσαν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι τὰ «πάγκρυστα στόματα τοῦ Λόγου, τὰ μυρίποα ἄνθη τοῦ Παραδείσου», οἱ ἅγιοι Πατέρες πᾶν ὅ,τι φέρει τὴν σφραγίδα καὶ τὸ κύρος τῆς ἡνωμένης ἐκκλησίας τῶν ὀκτὼ πρώτων αἰώνων, ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν τὸ περιεχόμενον τῆς Ὁρθοδοξίας.

Δὲν δύναται ἐπομένως ἡ Ὁρθοδοξία νὰ συγκριθῇ οὔτε μὲ τὸν καθολικισμόν, ὅστις προσθέσας νέα δόγματα, παρεξέκλινε ἐκείνου τὸ ὅποιον καὶ αὐτὸς συναπεδέχετο κατὰ τὸ διάστημα τῶν 8 πρώτων αἰώνων, οὔτε δὲ καὶ μὲ τὴν Διαμαρτύρησιν, ἥτις κατ' ἀντίδρασιν τοῦ Καθολικισμοῦ ἐμφανισθεῖσα, ἀνέτρεψε πάντα τὰ κρατοῦντα καὶ ἐγεφάνισε ἓναν ἀποστεωμένον Χριστιανισμόν, μηδεμίαν σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν πίστιν τῶν 8 πρώτων αἰώνων.

Ἐχει ὑπὲρ αὐτῆς ἡ Ὁρθοδοξία σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ ἱστορικὸν γεγονός, ὅτι ἀπετέλει κοινὴν πίστιν καὶ πεποίθησιν ἀπάντων τῶν εἰς Χριστὸν πιστευσάντων ἐπὶ διάστημα 800 ὅλων ἐτῶν. Ἐχει ὥς ἐκ τούτου νὰ ἐπιδείξῃ νίκας καὶ θριάμβους, τρόπαια καὶ μεγαλεῖα. Ἀνέτρεψε θρόνους τυράννων, κατεξέσχεσε τηβέννους φιλοσόφων, ἀνεβίβασε δὲ εἰς τὴν ὑψίστην βαθμίδα τῶν πνευματικῶν ἀξιών τὴν Γλυκυτάτην φυσιογνωμίαν τοῦ πραέως καὶ ταπεινοῦ τῇ καρδίᾳ Ἰησοῦ.

Κατὰ θείαν καὶ πάνσοφον πρόνοιαν, ὁ περιού-

τὰ ἄλλα τὰ ἀφορῶντα τὴν χριστιανικὴν ἀγωγὴν, πρέπει νὰ ἐκφράζονται εἰς γλῶσσαν νοητὴν καὶ κατὰ τὴν ἀπλοϊκότητα τοῦ παιδιοῦ, καὶ ἐφ' ὅσον αὐξάνει ἡ ἡλικία αὐτοῦ συνεπῶς καὶ ἡ διανοητικότης, κατὰ τοσοῦτον αἱ συμβουλαι νὰ καθίστανται σαφέστεραι καὶ εὐρύτεραι. Καὶ τέλος πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου τοῦ ἔργου τῆς «χριστιανικῆς ἀγωγῆς, οἱ γονεῖς πρέπει νὰ ἐπικαλοῦνται τὴν Θεῖαν χάριν καὶ δι' ἑαυτοὺς καὶ διὰ τὰ τέκνα των, διὰ τῆς προσευχῆς καὶ ἰδίᾳ διὰ τῆς κοινωνίας τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας.

(ἀκολουθεῖ τὸ IV. μέρος)

σιος αὐτὸς θησαυρὸς τοῦ πνεύματος συνεδέθη στενότερα καὶ ἀρρήκτως μὲ τὸ Ὀλύμπιον καὶ Ἀπολλώνειον μεγαλεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ὁ Ἑλληνα, ὁ διὰ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἀποκτήσας τὴν μυστικιστικὴν διάθεσιν τοῦ Ἀνατολίτου, ἐνέκλεισε εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τὸν ζωογόνον μυστικισμόν τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας, τὸν ὅποιον διετύπωσε γλαφυρότατα καὶ ἐναργέστατα, διὰ τῆς Οὐρανίου ἐκείνης γλώσσης, τῆς ἐχούσης τὴν εὐκαμψίαν θαλλούσης ἐλαίας, τὸ ἄρωμα τῆς κυπριζούσης σταφυλῆς, καὶ τὴν γοητείαν τῶν ἑλληνικῶν παραλίων.

Δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτελεσθῇ μεγαλύτερον ἐν τῇ Ἱστορίᾳ θαῦμα, ἀπὸ τὸν συνδυασμὸν τῆς Χριστιανικῆς αὐστηρότητος μὲ τὴν Ἑλληνικὴν ὥραιότητα. Ὁ συνδυασμὸς αὐτὸς ἐγένετο ὁ φορεὺς, διὰ μέσου τῶν αἰώνων τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν ὁποίαν ἐνετόπισε ἀμετακλήτως εἰς τὸ φωτεινότερον σημεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Συνειδήσεως. Ἀπετέλεσε οὐσιώδεις στοιχεῖον τοῦ Ἑθνικοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἑλληνοῦ καὶ ἐστάθη ἐπᾶκτιον ὄχηρόν, ἐφ' οὗ συνετρίβησαν τὰ μαινόμενα κύματα τῶν διαφορῶν ἐχθρῶν τοῦ ἔθνους. Κατὰ τὴν Βυζαντινὴν καὶ μεταβυζαντινὴν περίοδον, ὅτε ἤρχισε νὰ διαμορφοῦται ὁ ἐθνικὸς χαρακτὴρ τοῦ νεωτέρου Ἑλληνοῦ, ἡ Ὁρθοδοξία ἀπετέλεσε τὴν βάσιν τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ ἐνεργήματος. Ἡ φυλὴ μας ἀναγνωρίζουσα τὴν βασικὴν διὰ τὸ ἔθνος μας σημασίαν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀπέρριψε ὑπερηφάνως τὰς ἀξιώσεις τοῦ Καθολικισμοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ καὶ ἐβρονφώνησε τὸ πρῶτον τῆς ἐκείνου «ὄχι» δηλώσασα «καλύτερα σαρκί τούρκικον παρὰ τὰρα παπικήν». Καὶ δὲν ἠπατήθη. Ἡ Ὁρθοδοξία ἐγαλούχησε τὴν ἐλευθερίαν. Ὅτε δὲ εἶχε ἐρημώσῃ τὸ πᾶν ἡ Ἀσιατικὴ τυραννία, τότε ἀσκητικαὶ μορφαι, ὡς ὁ Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς προσέβαινον εἰς τὴν ἡθικὴν καὶ ἐθνικὴν ἀφύπνισιν τῶν σκλάβων.

* *

Τῆς Ὁρθοδοξίας αὐτῆς τέκνα ἀλλὰ καὶ φρουροί, ἱστάμεθα ἡμεῖς, οἱ ἀπόγονοι ἐκείνων, τῶν ὁποίων προσωπικὴ συνισταμένη ὑπῆρξεν ὁ Μάρκος ὁ Εὐγενικός. Ὁφείλομεν νὰ κατανοήσωμεν τὸν ὑψηλὸν αὐτῆς χαρακτῆρα, ἀλλὰ καὶ τὸ βαρύτερον καθήκον. Πολλοὶ κίνδυνοι τὴν ἀπειλοῦν. Πολλοὶ ἐχθροὶ τὴν περιβάλλουν. Πολλοὶ συνωμῶται ἀπέρχονται εἰς Λάμπεθ καὶ εἰς ἄλλα τῆς Δύσεως κέντρα, ἑτοιμοὶ νὰ συνθηκολογήσουν καὶ νὰ καταπροδώσουν τὰ ἱερὰ τοῦ ἔθνους συμβόλαια. Δὲν θὰ δηνυθῶν ὅμως νὰ τὸ ἐπιτύχουν, διότι ἡ Ὁρθοδοξία δὲν εὐρίσκεται εἰς τὰ δερμάτινα καὶ ἀρωματώδη χαρτοφυλάκιά των, ἀλλὰ ὑπάρχει μέσα εἰς τὰ δασέα καὶ παλλόμενα στήθη τῶν Ἑλλήνων. Μᾶς εἰρωνεύθησαν διότι σεβόμεθα τὰς παραδόσεις τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ δὲν ἀνεχόμεθα συμβιβασμούς. Μᾶς ἐδίδωξαν καὶ μᾶς ἐστέρησαν στοιχειῶδων δικαιοματίων. Μᾶς ἠρνήθησαν οἰανδήποτε κοινωνικὴν ἀξίαν. Δὲν ἠδυνήθησαν ὅμως νὰ ἀποσπάσουν ἐκ τῶν καρδιῶν μας τὰς πεποιθήσεις μας, ἀλλὰ ἡττηθέντες ὁμολογοῦν τὴν ἡτταν. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, πρέπει νὰ ἀποτελῇ δι' ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς, εὐκαιρίαν ἐκδηλώσεως τῶν Ὁρθοδόξων φρονημάτων των. Δι' αὐτὸ καὶ κατὰ τὴν ἐφετεινὴν ἐπέτειον, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ προσδώσῃ πανηγυρικὸν χα-

Π ρ ὅ ς

Τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἐφημερίους καὶ τὰ Χριστεπώνυμα πληρώματα τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Τέκνα ἐν Κυρίῳ Ἀγαπητά.

Προκειμένου τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας νὰ τελεσθῇ Μνημόσυνον τῶν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος παθόντων Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν καὶ ἐν Κυρίῳ τλειωθέντων, προτρεπόμεθα πατρικῶς πάντα τὸν γνωρίζοντα τι περὶ αὐτῶν καὶ τῶν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας παθημάτων αὐτῶν, ὅπως ἀναφέρῃ τὸ ταχύτερον ἐγγράφως τῷ Σεβασμιωτάτῳ Ἀγίῳ Διαυλείας, ἵνα συνταχθῇ ἀφ' ἐνὸς μὲν ὁ πίναξ ὀνομάτων αὐτῶν διὰ τὴν θείαν ἀναφοράν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἵνα δι' ἕνα ἕκαστον τούτων ἔχῃ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος στοιχεῖα, ἅτινα χρησιμοποιοιθῇσονται ἐν καιρῷ πρὸς ἔκδοσιν Βίβλου.

Ἐπίσης καθίσταται γνωστὸν τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι, ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸν σκοπὸν τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος, ὅστις τυγχάνει καθαρῶς θρησκευτικός, ἀπεφάσισεν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν διενεργηθησομένων ὑπὸ τοῦ Κράτους ἡμῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ὅπως ἀφήσῃ τοὺς ἐκλογεῖς Γνησίους Ὁρθόδοξους Χριστιανούς ἐλευθέρους νὰ διαθέσωσι τὰς ψήφους των, λαμβάνοντες τοῦτο μόνον ὑπ' ὄψιν, τὸ συμφέρον δήλον ὅτι τῆς Πατρίδος μας, ἣτις ἔχει ἀνάγκην, κατ' ἐξοχὴν σήμερον, Κυβερνητῶν διακρινομένων διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν εὐσέβειαν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν των πρὸς τὰς Ἐθνικὰς Παραδόσεις καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ Ἱερὰς Παραδόσεις τῆς Ἀγιωτάτης Θρησκείας τῶν Πατέρων ἡμῶν τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς, ὑπὸ τοῦ φωτὸς τῆς ὁποίας πάλαι καὶ νῦν ὁδηγουμένη ἡ Ἑλληνικὴ Πατρις ἡμῶν ἐπέτυχε δόξας καὶ θριάμβους ἀφθάστου μεγαλείου.

Μετὰ διαπύρων Εὐχῶν

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κ. ἁ. α.

Ὁ Πρόεδρος

† Πρώην Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ρακτῆρα κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς πρώτης Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν. Ὡς ἐκ τούτου θὰ λειτουργήσῃ σύμπασα ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίου Χαλαλῆπου Πειραιῶς. Κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν θὰ ὁμιλήσῃ ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Κυκλάδων κ. Γερμανός. Ἐν συνεχείᾳ θὰ ψαλλῇ μνημόσυνον ὑπὲρ ὅλων ἐκείνων, οἵτινες ἐθὺ ἰάσθησαν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας. Τὸ ἀπόγευμα δὲ θὰ πραγματοποιηθῇ πανηγυρικὴ συγκέντρωσις ἐν τῇ Αἰθούσῃ Ἐμποροῦπαλλήλων Ἀθηνῶν, (Πλατεῖα Μητροπόλεως) ἔνθα θὰ ὁμιλήσῃ ὁ γηραιὸς τῆς Ὁρθοδοξίας ἡγέτης καὶ Πανιερώτατος Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Χρυσόστομος. Ἀπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτὴν πανδαισίαν δὲν πρέπει νὰ λείψῃ κανεῖς.

Ἐνας τοιοῦτος ἐπίσημος ἑορτασμὸς ἐπεβάλλετο. Ἦτο μία στοιχειώδης παραλείψις. Ὁφείλομεν ὁμοίως κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν νὰ διατρανώσωμεν τὴν πίστιν μας πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν, ἣτις σὺν τοῖς ἄλλοις ἀποτελεῖ καὶ μοναδικὸν σύστημα ζωῆς.

Ἐνας Ὁρθόδοξος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὡς γνωστὸν κατ' αὐτὰς ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Βρεσθένης κ. Ματθαῖος ἀσθενεῖ βαρέως. Ἡ εἰδήσις αὐτῇ διαδοθεῖσα προεξένησε βαθυτάτην λύπην, καθ' ὅσον εἶναι γνωστὸν τὸ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας παρελθὸν του.

Ἀμα τῇ εἰδήσει ἀνεχώρησαν εἰς Κερατέαν, ἐξ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ὁ Πανος. Ἀρχιμ. Αὐγουστίνος Καντιώτης καὶ ὁ Θεολόγος κ. Σταῦρος Καραμῆτσος. Τὸν Σεβασμιώτατον δὲν ἤδυνήσαν νὰ τὸν ἴδωσιν, πλην ὅμως ἐπεκοινωνήσαν μὲ τοὺς πανοσιολογιωτάτους ἀρχιμανδρίτας κ. κ. Σπυρίδωνα καὶ Δημήτριον, τοὺς καλουμένους, παρὰ τῶν κύκλων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κερατέας, Ἐπισκόπους.

Οἱ δύο αὐτοὶ Ἀρχιμανδρίται εἰς συζήτησιν μὲ τοὺς προμνησθέντας ἐπισκέπτας ἐξέφρσαν τὴν λύπην των, διότι κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ Ἐπισκόπου Βρεσθένης δὲν παρίσταται ὁ πνευματικὸς του πατήρ, ὁ χειρονομήσας αὐτὸν Πανιερώτατος Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Χρυσόστομος. Παρεκάλεσαν δὲ τὸν Πατέρα Αὐγουστίνου νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Σεβασμιωτάτου, Ἀγ. Φλωρίνης, πρὸς τὸν ψυχοραγοῦντα Ἐπίσκοπον Ἅγιον Βρεσθένης.

Κατόπιν τῆς προσκλήσεως οὗτης, ἣτις προφορικῶς διεβιάσθη εἰς τὸν Ἅγιον Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, οὗτος εὐχαρίστως ἀπεδέχθη καὶ ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν ἀγάπῃ καὶ πραότητι ἐπεσκέφθη τὴν Ἱερὰν Μονὴν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. Αὐγουστίνου Καντιώτου καὶ τῶν κ. κ. Ἀλεξάνδρου Κόντου καὶ Σταύρου Καραμῆτσου καὶ Ἐτεοκλή.

Ἡ χαρὰ τοῦ Πανιερωτάτου ἦτο ἀπερίγραπτος, διότι θὰ ἐδίδετο ὁ ἀσπασμὸς τῆς ἀγάπης ἔστω καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιθανατίου κλίνης. Ἀλλ' ὅμως καὶ ἐδῶ ἀπεδείχθη ἡ κινή πίστις καὶ ἀντιχριστιανικὴ στάσις τοῦ περιβάλλοντος τοῦ Ἀγίου Βρεσθένης.

Ἠρνήθησαν τὴν συνάντησιν εἰς τὸν Πανιερώτατον Πρόεδρον, ὁ ὁποῖος ἡρεμώτατα ἀνέμενε εἰς μικρὰν ἐκ τῆς Μονῆς ἀπόστασιν. Ἠρνήθησαν ὅμως νὰ δικαιολογήσων ἔστω καὶ τυπικῶς τὴν ἀρνήσιν των εἰς τὸν ἀναμένοντα ὑπερῆγον Ἱεράρχην.

Εἰς δὲ τὴν δορυμνικήν παρατήρησιν τοῦ Πατρὸς Αὐγουστίνου, ὅτι ἡ στάσις των εἶναι αὐτόχρημα ἀντιχριστιανικὴ, ἀνεμάσων τὰς λέξεις καὶ ἔσθιον τοὺς πάγωνάς των.

Ἀλλ' ὅμως δὲν ἐπτόθη δυνατόν οὔτε αὐτὴν τὴν ἡγουμένην νὰ συναντήσων, παρ' ὅλας τὰς συνεχεῖς παρακλήσεις τοῦ πατρὸς Αὐγουστίνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, οἵτινες ἀναμένοντες ἐπὶ πολὺ ὥς ἐπαίται, ἐδέχθησαν ἐπὶ τέλους τὴν ἀγοραίαν καὶ θρασυτάτην ἐπίπληξιν μιᾶς μοναχῆς, σωματοφύλακος αἰθανὸν τῆς ἡγουμένης.

Αὐτὰ καθ' ὅπως γνωστὸν εἰς τὸ χριστεπώνυμον πληθῶμα ἀφ' ἐνὸς μὲν διὰ τὴν ἀποδείξωμεν ὅτι οὐδεμίαν, ἔστω καὶ τὴν στοιχειώδη, ἐποπτεῖαν ἀσχεῖ ὁ Σεβασμιώτατος Ἱεράρχης Βρεσθένης, τὰ πάντα δὲ αὐθαγέτως καὶ συμφεροντολογικῶς ῥυθμίζονται ἀπὸ τὴν κλίκα τῆς ὁποίας ἡγοῦνται ἡ τε

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΑΣΙΕΠΑΙΝΟΣ ΘΥΣΙΑ

Μᾶς συνεκίνησεν ἡ εὐγενεστάτη προσφορά τοῦ Αἰ-
δεσιμωτάτου ἱερέως καὶ Ἐφημερίου Ἀγίου Φιλίππου
Πειραιῶς κ. Βασιλείου Τσαπατσάρη. Οὗτος παρητήθη
τῆς μηνιαίας του ἀποδοχῆς ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ἀγώνος.
Εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων καὶ θαυμασμοῦ, καθ' ὅσον
προέβη εἰς πράξιν θυσίας, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν
οἰκογενειακῶν του ὑποχρεώσεων καὶ τῶν πενιχροτά-
των ἀποδοχῶν. Δύναται ἀκόμη ἡ Ὁρθοδοξία νὰ καν-
χᾶται διὰ τοὺς ἡρώας της.

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΙΤΛΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Κατόπιν αἰτήσεως πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, αὕτη
ἐν εἰδικῇ συνεδριάσει προέβη εἰς τὴν ἀντικατάστασιν
τοῦ τίτλου καὶ τῆς Ἐπισκοπῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου
Ἀρχιερέως κ. Χριστοφόρου Χατζῆ. Οὗτω τοῦ λοιποῦ
θὰ φέρῃ τὸν τίτλον «Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος τῆς
πάλας ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Χριστιανοπούλεως
κ. Χριστόφορος» ἀντὶ αὐτοῦ τὸν ὁποῖον ἔφερε «Σεβασμιώ-
τατος Ἐπίσκοπος Μεγαρίδος». Εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐ-
τὴν ὁ Σεβασμιώτατος Ἱεράρχης προέβη διὰ νὰ μὴ γίνε-
ται σύγχυσις προσώπων φερόντων τὸν αὐτὸν Ἐπισκο-
πικὸν τίτλον.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινούμεν ὅτι ἐξαντληθέντων τῶν ἡμερολο-
γίων τοίχου, προέβημεν εἰς τὴν ἀνατύπωσιν αὐτῶν
καὶ εὐρίσκονται εἰς τὰ γραφεῖα μας πρὸς διάθεσιν.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

Μαριὰμ καὶ ὁ Τόμπρος.

Ἴδου λοιπὸν ποῖοι εὐθύνονται δια τὴν διάστα-
σιν καὶ ποῖοι ἠρνήθησαν τὸ φίλημα τῆς ἀγάπης, ὅτε
μάλιστα τοῦτο προσεφέρθη κατὰ τὸν χριστιανικώτε-
ρον τρόπον ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Φλωρίνης, μεταβάντος,
παρὰ τὰ γηρατεῖα, του εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κερα-
τέας.

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

Βαθύτατα θὰ ἐγκαραχθῇ εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν
Ὁρθοδόξων ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας
ἡ ἔνωσις τῶν Ἀρχιερέων. Εἰς ἓνα περιβάλλον ἀδελ-
φικῆς ἀγάπης καὶ μετὰ θερμωτάτην ἐπίκλησιν τοῦ ἀρ-
χοντος τῆς Εἰρήνης συνεζητήθησαν ὅλα τὰ στοιχεῖα
τῶν ὑπαρχουσῶν ἀντιθέσεων, ἡρδήσαν αἱ ἐπὶ μέρους
διαφωνίαι καὶ κατέληξαν εἰς κοινὴν ἀπόφασιν, διατυ-
πωθεῖσαν εἰς ὑπογραφὴν πρακτικῶν καὶ ἐκδοθεῖσαν
ἐγκύκλιον.

Βάσις τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς Ἐνώσεως ὑπῆρξε ἡ κοι-
νὴ ὁμολογία τῆς Ἐξόδου τῶν Ἀρχιερέων κατὰ τὸ 1935.
Ἐῖθε ὁ Κύριος νὰ συμπεριλάβῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς
Ἐκκλησίας πάντα ἐκτὸς αὐτῆς εὐρισκόμενον.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΟΣ ΕΙΔΗΣΙΣ

Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς τὰ ἐκκλησιάσματα Ἀθη-
νῶν καὶ Πειραιῶς ὅτι λειτουργεῖ καθ' ἐκάστην Πέμπτην
ἀπόγευμα εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ζωοδόχου Πηγῆς, Ἱερόν
κήρυγμα μὲ δμιλητὴν τὸν Πανοσιολογιώτατον ἀρχιμαν-
δρίτην κ. Πέτρον Ἀστυφίδην. Ἐκάστην δὲ Κυριακὴν
ἀπόγευμα εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἀγ. Χαράλαμπος
(Ὁρφανοτροφείου — Ἀμφιάλης) μὲ δμιλητὴν τὸν θεο-
λόγον κ. Σταῦρον Καραμήτσον.

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Λιανλείας κ. Πολύ-
καρπος Λιώσης, δηλοῖ ὅτι κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Μεγα-
λομάρτυρος Ἐπισκόπου Σμύρνης Ἀγίου Πολυκάρπου
ἐπιτελουμένην τὴν 23 Φεβρουαρίου τρέχοντος ἔτους
καὶ ἡμέραν Τετάρτην, δὲν θὰ ἐορτάσῃ οὔτε θὰ δεχθῇ
ἐπισκέψεις.

Κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου, ἐπιβάλλεται ἡ εὐ-
σεβὴς μελέτη πρὸς ψυχικὴν ὠφέλειαν. Μίαν τοιαύτην
μελέτην, παρέχει τὸ βιβλίον «Ὁ ὁ γ ο ι ἐ π ι τ ῶ ν
Κ υ ρ ι α κ ῶ ν Ε ὑ α γ γ ε λ ί ω ν τοῦ Τ ρ ι ω-
δ ί ο υ». Ἀς φιλοδοξήσῃ λοιπὸν κάθε Χριστιανὸς νὰ
τὸ ἀποκτήσῃ ἀπενδυνόμενος παρ' ἡμῶν.
Τιμὴ τοῦ βιβλίου ὠρίσθησαν δραχ. 5.000.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Καθ' ἃ πληροφροσούμεθα ὁ εορτασμός τῶν Θεοφα-
νείων ἐγένετο μετὰ πάσης ἐπισημότητος εἰς ὅλα σχε-
δὸν τὰ παραρτήματα. Εἰς τὰς κατωτέρω φωτογραφίας
φαίνεται ὁ εορτασμός, εἰς τὰς πόλεις Χαλκίδος καὶ
Βόλου.

